

Wiśniewski, Piotr

II Sesja Naukowa dla Organistów i Muzyków Kościelnych Diecezji Płockiej (Płock, 19 maja 2007 r.)

Studia Płockie 35, 311-312

2007

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

II Sesja Naukowa dla Organistów i Muzyków Kościelnych Diecezji Płockiej

(Płock, 19 maja 2007 r.)

Dnia 19 maja 2007 roku odbyła się w Sikorzu k. Płocka – pod patronatem Biskupa Romana Marcinkowskiego – II Sesja Naukowa dla Organistów i Muzyków Kościelnych Diecezji Płockiej. Spotkanie zostało zorganizowane z inicjatywy Soborowego Studium Teologiczno-Pastoralnego Diecezji Płockiej – Diecezjalnego Studium Organistowskiego im. Ks. Eugeniusza Gruberskiego w Płocku oraz Referatu ds. Organistowskich Kurii Diecezjalnej Płockiej. W sesji udział wzięło 160 osób, głównie organistów pracujących w parafiach Diecezji Płockiej. Tematem konferencji była muzyka w liturgii, jej zgodność z duchem obrzędów, troska o jej właściwy poziom artystyczny oraz eliminowanie istniejących nadużyć.

Sesję otworzył koncert chóru z parafii pw. Św. Krzyża w Płocku. Zasadnicza część spotkania została podzielona na dwie części. W części pierwszej uczestnicy wysłuchali dwóch referatów. Pierwszy, zatytułowany: *Muzyka – radością liturgii*, wygłosił ks. prof. dr hab. Ireneusz Pawlak, kierownik Katedry Monodii Liturgicznej Instytutu Muzykologii Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II. W swoim wystąpieniu stwierdził, iż muzyka jest ważnym środkiem duszpasterskim. Aby jednak mogła stać się prawdziwą radością liturgii, najpierw sama musi być prawdziwą muzyką – sztuką. W przeciwnym razie stanie się uciążliwym dodatkiem. Na zakończenie swojego wystąpienia wskazał na konieczność powrotu „ad fontem”, by napędzić nasze serca i umysły pełnią Bożego słowa i odkryciem na nowo sakramentu Eucharystii. Wtedy także muzyka stanie się ważnym środkiem duszpasterskim, w myśl zasady: „musica missae, non missa musicae famuletur”. Drugim prelegentem był ks. dr Andrzej Rojewski, wykładowca liturgiki w Wyższym Seminarium Duchownym w Płocku oraz w Soborowym Studium Teologiczno-Pastoralnym – Diecezjalnym Studium Organistowskim im. ks. E. Gruberskiego w Płocku, który swojemu wystąpieniu nadał tytuł: *Muzyka świecka w liturgii, czyli aktualny problem Kościoła Rzymskiego po Soborze Watykańskim II*. Stwierdził, iż w liturgii trzeba dopuścić do głosu „nova et vetera”. Należy dopuścić do głosu tych, którzy mają coś do powiedzenia i do wykonania. Muzyka obecna w świętych obrzędach powinna oddawać chwałę Bogu i uświęcać wiernych. Oznacza to, że nie każdy rodzaj sztuki muzycznej nadaje się do liturgii chrześcijańskiej.

Po przerwie rozpoczęła się druga część spotkania, w czasie której poruszono równie ważne zagadnienia związane z muzyką w liturgii. Jako pierwsza głos zabrała mgr Magdalena Ołdakowska, wykładowca w Soborowym Studium Teologiczno-Pastoralnym – Diecezjalnym Studium Organistowskim im. ks. E. Gruberskiego w Płocku, wygłaszając referat na temat: *Sobór Watykański II o śpiewie gregoriańskim. Dokumenty posoborowe*. Powołując się na dokumenty Magisterium Kościoła w kwestii muzyki wskazała, iż odkrycie na nowo śpiewu gregoriańskiego i zrozumienie jego roli w liturgii powinno stać się najważniejszym celem poprawnej realizacji odnowy liturgicznej po Vaticanum II. Drugi z referatów tej części, *Śpiewy uwielbienia w liturgii mszalnej*, wygłosił ks. dr Piotr Wiśniewski, wicedyrektor Soborowego Studium Teologiczno-Pastoralnego – Diecezjalnego Studium Organistowskiego im. ks. E. Gruberskiego w Płocku. Wskazał, iż śpiew na uwielbienie rządzi się własnym prawem, wynikającym z teologii tego obrzędu. Oznacza to, że nie należy w tym miejscu wykonywać pieśni przypadkowych, adoracyjnych, komunijnych, okresowych itd. sensem i spełnieniem całej liturgii jest oddanie chwały Bogu Ojcu, względnie Trójcy Świętej.

Na zakończenie konferencji uczestnicy otrzymali publikację książkową: *Muzyka w liturgii*, zawierającą teksty wszystkich wygłoszonych referatów, poszerzoną o artykuły autorstwa dr Marioli Brzoski (Gliwice): *Rejestracja w akompaniamentcie organowym*; ks. dra Franciszka Koeniga (Gliwice): *Właściwy sposób kształtowania śpiewów w liturgii eucharystycznej w świetle współczesnych dokumentów Kościoła* oraz ks. mgr. Dariusza Sobczaka (Lublin): *Koncepcja artysty biblijnego według kardynała Josepha Ratzingera*.

Należy mieć nadzieję, że zorganizowana po raz drugi w Diecezji Płockiej tego typu konferencja stanie się inspiracją dla zwoływania kolejnych, równie interesujących spotkań, poświęconych sprawom muzyki liturgicznej.

Ks. Piotr Wiśniewski